

PARAMAHANSA YOGANANDA AS I KNEW HIM

Roy Eugene Davis, sf:19-24

Ruhsal Öğrenciliğin Uygulanabilir Yararları

Bütün yoga gelenekleri bir guruya (öğretmen) sahip olmanın yararını vurgular. Bir guru, kendisinin önceki deneyimlerinin sonucu olarak, hem bilgili hem de yetkin (usta) olmalıdır, yalnızca doğru yaşam ve meditasyon uygulamalarının sonuçlarını deneyimlemiş bir öğretmen, diğerlerine rehberlik etmek için yeterli niteliktedir.

Bir ruhsal öğrenci (ingilizcede "disciple" olarak kullanılıyor) öğrenen kimse ya da talebedir. Doğru bilgiyi edinmenin en kolay yolu bu bilgiyi halihazırda edinmiş diğerlerinden öğrenmektir. Yeni edinilen bilgi kişisel deneyimle, yararının doğrulanması için denenmelidir. Kullanılmayan bilginin çok az değeri vardır. Onlarca yıldır metafizik kitaplar okumuş, kiliselere, seminerlere ve meditasyon toplantılarına katılmış pek çok kişi, henüz tatmin edici bir ruhsal büyüme ya da koşullarında açık bir iyileşme deneyimlememiştir. Onlar kendilerine nasıl yardım edecekleri bilgisine sahip olmayabilir ya da edindikleri bilgiyi kullanmamış olabilirler. Bazı ruhsal öğrencilerin yaptığı genel bir hata, yeni edinilen metafizik bilginin ya da sıradan farkındalık düzeyleri aşılmaksızın yapılan pasif dikkatsiz meditasyon aralıklarının yaşamlarında düzelme deneyimlemelerine olanak vereceğini ümit etmeleridir. Onlar doğru gayretlerinin olumlu sonuçlarını ve alışkanlık biçimine gelmiş düşünme ve davranışlarını değiştirmeksizin ruhsal büyüme istiyor olabilirler.

Güçlü bir bireysellik (istek ve kişilik) duygusuna sahip bir insan, eğer öğrenme ve duygusal ve ruhsal olgunluğu büyütme istekleri akıllıca yönetilirse bir ruhsal öğrenci olarak başarabilir. Onlar fazlaca iddialı (kendinden emin) eğilimlerinin tevazu ile (alçak gönüllülük) değiştirilmesine izin vermeye isteklidirler. Bencilliğin bulunmayışı bir kişinin yanılmış/hatalı benlik duygularının bırakılacak ya da aşılacak bir illüzyon (aldanış) olduğunu kabul etmesini sağlar. Eğer bireysellik duygusu çok güçlüyse, bu bireyler abartılı biçimde kişisel önem duygusunu büyütmede ısrar ederler, öğrenmeye direnebilirler ve yeni düşünceleri ya da abartılı ego merkezli davranışlarını değiştirmelerini ya da vazgeçmelerini söyleyen bilge öğüdü kabul etmekte zorlanırlar.

Ruhsal öğrenci olmakla ilgilenen duygusal olarak olgun olmayan bireyler, kişisel değer duygusuna sahip olmayabilirler, düşünce ve duyguları kontrol yeteneklerinden emin olmayabilirler, öğretmen ya da Tanrıyla bağımlı bir ilişki kurma eğiliminde olabilirler.

Bir kişinin ruhsal öğrencilikten yararlanabilmesi için sahip olması gereken bazı nitelikler ya da yetenekler şunlardır:

- Samimiyet: Saf dürtüler ve sadece öğrenmekle ilgiliymiş gibi görünmeme hali
- Öğrenmek için gönüllülük/ isteklilik. Ruhsal öğrencilik açık görüşlü bir zihinsel tavır, gerçek olmayandan gerçeği ayırdetme, yararlı bilginin çabuk kabulü ve yapıcı davranışlar gerektirir.
- Felsefi kavramları ve bir kimsenin bilmeye gereksinim duyabileceği başka her ne varsa onları anlamak için akıl.
- Doğru seçimler yapabilmenin yanı sıra rasyonel düşünme ile istek gücü ve imgelemin akıllıca kullanımı.
- Zihinsel rahatsızlığın bulunmaması (öğrenilenleri bencilce amaçlar için kullanmak ya da bozmak için nörotik eğilimler).
- Öğreti ve ruhsal uygulama geleneğinin öğretmenlerine saygı değerlidir.
- Etik yaşam, metafizik çalışma ve yoğun ruhsal pratiğe tamamiyle bağlılık. Ruhsal öğrencilik kişi erdemli yaşam tarzına bağlanmaz, yararsız felsefi spekülasyonlar ya da hayallerle kafasını meşgul eder ya da ruhsal olarak aydınlanmakla yalnızca yüzeysel olarak ilgilenirse yararlı olmayacaktır.

Dünyadan uzak ya da manastır hayatına özgü bir çevre ruhsal öğrencilik için gerekli değildir. Bazı insanlar böyle bir çevrede çok gelişebilirler; diğerleri ise nörotikçe ben merkezli ilgi alanlarıyla kafaları meşgul hale gelebilirler. Pek çok ruhsal aday, diğerleriyle uyumlu ilişkiler kurmak için fırsatların yaratıldığı ve görevlerin yapıldığı dengeli, yararlı isteklerin yerine getirildiği ve duygusal olgunluğun büyütüldüğü erdemli bir yaşam sürerek tatmin edici bir ilerleme gösterirler.

Bir ruhsal öğrenci için en önemli olan, düzenli bir yaşam sürmek, süperbilençle meditasyon yapmak ve Tanrı bütünlüğü içinde yaşamının farkında olmaktır. Aynı zamanda ara sıra, fiziksel ve ruhsal yenilenme sağlayan, günlük görev ve düşüncelerin geçici olarak gözardı

edildiği, ve meditasyonun daha yoğun olarak uygulandığı, sessiz bir yerde özel inzivaya (retreat) çekilmenin programlanması, yararlı olabilir.

Bir kimsenin gurusu ile sürekli birebir ilişkisi gerekli değildir. Felsefi kavramlar, yaşam biçimi ve ruhsal uygulama rutinleri öğrenildikten sonra, öğrencinin sorumluluğu öğrenileni uygulamaktır. Öğretmen ve öğrenci arasında iletişim öğrenci daha öte açıklama ya da rehberlik ihtiyacı duyduğunda ortaya çıkmalıdır. Öğretmenin görevi öğrencide duygusal ve ruhsal olgunluğu geliştirmek/büyütmek ve kendini ve tanrıyı bilme farkındalığını uyandırmaktır. Kişisel koşullarının mütevazı düzeyde iyileşmesi ya da özgün dönüştürücü ruhsal büyüme yerine, eğlenceli meditatif algılarla yetinen kişiler, öğrencilik için henüz hazır değildir.

Gerçekten değerli bir öğretmen öğrenci (guru-disciple) ilişkisi için, ikisi arasında iletişim gerçekten (fiili olarak) ortaya çıkmalıdır. Öğretmen erişilebilir ise, öğrenci ilişkiden kaçınmamalı, ilişkiyi yalnızca imgelememeli ve telepatik olarak var olduğunu farzetmemelidir. Parmahansa Yogananda'nın ya da şu anda bedende olmayan diğer ruhsal öğretmenlerin görüntüsünü aldıklarını ve onlar tarafından yönlendirildiklerini söyleyen insanlardan telefon ve e-posta alıyorum. Daha sonra bu kişiler kafalarının karışık veya az ya da hiç kontrolleri olmayan konularda kişisel problemleri olduğunu söylüyorlar. Eğer bu kişiler ruhsal aydınlanmış bir öğretmenle doğrudan, anlamlı bir iletişime sahip olsalardı kafaları karışmaz ya da sürekli problemlili koşullar yaşamazlardı. Çünkü onlar hayal kurmaya eğilimlidir ve her zaman rasyonel olarak düşünemezler, düşüncelerinin, davranışlarının ve koşullarının sorumluluğunu üstlenmeye istekli değildirler.

Ruhsal olarak uyanık olma isteği, imanla beslenen kendini bilme için tereddütsüz niyetle gerçekleştirilen ve zihni sakinleştiren günlük doğru meditasyon uygulamasıyla daha kolaylıkla yerine getirilebilir.

Benim gurum sıkça şöyle derdi: "Adanma, meditasyon tekniklerinin uygulanmasından daha önemlidir; birlikte, yenilmez bir birliktelik oluştururlar.

Psikolojik yapısı (mizacı) asıl olarak adanmışlık olan bir kişi, yüksek gerçekliğin entelektüel analizinin gerekli olmadığını düşünebilir ya da süperbilinç meditasyonu uygulamasını yadsıyabilir. Entelektüel olarak felsefi kavramları incelemeye eğilimli olan ve meditasyon yapan bir kimse besleyici adanmışlığın yararının anımsatılmasına ihtiyaç duyabilir.

Çünkü ruhsal uyanma beden sağlıklıyken, zihin düzenliyken, duygular dengeliyken ve çevresel koşullar destekleyici, kişisel ilişkiler ideal, davranışlar disiplinli, ve eylemler yapıcı

biçimde hedeflendirildiğinde daha kolay ortaya çıkabilir, kişinin yaptığı her şey ruhsal uygulama olarak görülmelidir. Eğer sıradan bilinç durumlarının egemen olmasına izin verilirse ya da düşünce ve davranışların duygu durumları, hevesler, bilinçaltı eğilimlerinden etkilenmesine izin verilirse meditasyonlar büyük ihtimalle dönüştürücü olamaz.

Inisiyasyonun Hedefi, Önemi ve Değeri

Bir öğrenci tamamıyla doğru yaşama ve ruhsal uygulamaya söz vererek bağlanmaya istekli olduğunda, basit ya da geleneklere uygun (formel) bir töreni içeren, inisiyasyon önerilebilir. İnisiyasyon bilgi bedeninin ve o bilgiye eşlik edenlerin geçiş ayınıdır/törenidir. İnisiyasyon olayı, ruhsal öğrenciyi ruhsal kaderini daha hızlı gerçekleştirmesi için güçlendiren "yeni bir başlangıç" olarak bilinmelidir.

Bilincin özgürleşmesi aşamasında Kendinin ve Tanrının bilincine varma, bedeni bıraktıktan sonra, hayal edilen astral bir gerçeklikte ya da bir başka fiziksel bir bedenlenme süresince, uzak gelecekte gerçekleştirilecek bir hedef olmak yerine, kişinin bu yaşamında gerçekleştirmesinin olanaklı olduğu düşünülmelidir.

İnisiyasyon zamanı, kişi etik yaşam, ruhsal uygulama ve öğretilmiş olan meditasyon yöntemlerine bağlanmak üzere bilgilendirilir. Mahavatar Babaji, Lahiri Mahasaya, Sri Yuktesvar, Paramahansa Yogananda ve onların ardılları(halef) tarafından temsil edilen Kriya Yoga geleneğinde, yeni üyelere özgün (eşsiz) pranayama ve düzenli olarak uygulanacak bütüncü meditasyon yöntemleri öğretilir. Koşullar ideal olduğunda gurunun bilinci öğrencinin bilinciyle karışır ve ruhsal güç ruhsal öğrencinin uykuda (hareketsiz) olan ruhsal güçlerini uyandırabilmek için iletilir. Öğretmen ve öğrenci arasında öğrenciyi, guru ve gurular silsilesinden akan kurtarıcı ve destekleyici lütuf akışına açarak besleyen ruhsal bağ sürekli olarak kurulur.

Guru tarafından öğretilen ruhsal eylemlere bağlanıldığında öğretmen ve öğrenci arasında ruhsal bağ kurulur ve güçlenir. Bağ, eğer öğrenci yoluna çıkan şeylerin dikkatini dağıtmasına izin verirse zayıflar. Ruhsal öğrencinin gurusuyla düzenli/ahenkli zihinsel ve ruhsal uyumlanması, ilişkiye en büyük ruhsal değeri verir.

Ben Paramahansa Yogananda tarafından 1950 yazı süresince inisiye edildim. 1951, sonbahar sonunda başkalarına öğretmem ve onları inisiye etmem için beni görevlendirdi.